

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine :

Italijanska kraljevina:	
Celo leto	Lir 10.—
Pol leta	" 5.
Tri mesece	" 2.50
En mesec	" 1.—

Oglasi :

Oglasi na tretji strani	Lir 1.— za vrsto
Oglasi na četrti strani	" 0.75 za vrsto
Mali oglasi	" 0.05 za besedo
Znižane cene za letne naročnike.	
Posamezna št. 10 cent.	

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in Upravništvo : Via Carducci št. 10, II. nad.

Plutokratizem ali demokratizem.

Dokler je divjala vojna, si lahko čital parkrat na leto, kako si je nadevala Anglija, Francija ali Amerika krinko najčistejšega demokratizma. Naše ljudstvo, ki je pod monarhistično-absolutično državo več moralno kakor pa materjelno trpelo, je imelo v demokratične vlade neomejeno zaupanje. Dasi si naš rod ni bil povsem na jasnem, kaj pomenja demokratizem, si je vendar predstavljal pod to besedo neomenjeno prostost in špovanje volje posameznih državljanov.

V tej nadi se je tudi vedno naglašalo potrebo demokratičnih preosnov na kulturnem in gospodarskem polju. Mi sicer ne moremo več dvomiti danes, da se bi mogli odtegniti goriški Slovenci demokratičnemu mišljenju, a opozoriti jih moramo tudi na izrodek demokratizma, na njegovo moderno bolezen ali bolje sprijenje, ki se zove plutokratim.

Ta prikazen se je pojavila na zahodu isto dobno kakor bolševizem na vshodu. Doma je seveda v zapadnih evropskih deželah, a zanešana je iz najnaprednejših demokratičnih držav, kakor so na pr. Zjedinjene države v Ameriki.

Pariška konferenca stoji popolnoma pod uplivom umazanega plutokratizma. Plutokratizem pa ni nič drugega kakor gospodstvo denarja. Znano je, da je v demokratičnih državah glavni cilj materjelno dobrobitje in da hiti vse le za zašlužkom in denarjem. Ogromna denarna podjetja, takozvani ameriški «trusti», so onemogočili vsako tekmovanje tako, da je nastal vže pred vojno nekak prepad med velekapitalizmom in srednjim slojem. Dandanes je zdrknil srednji sloj med proletarjat in ustvaril ta konepremostljiv prepad med socialno demokracijo in plutokracijo.

Ta socialni preobrat je postal že tekom vojne tako občutljiv, da je začel tudi srednji sloj, kakor kmetič, uradnik in majhen obrtnik, ki se je dolej držali za suknjo velikih kapitalistov, omahovati in pritrjevati socialističnim načelom. Ne bodemo trdili, da je bila ta preobrnitev odkritosrčna, a zgoditi se je morala in se še razvija pod pritiskom neznoznega in gospodoljnega plutokratizma, ki se je razkoračil tekom vojne. Ta preobrat je

popolnoma naravna reakcija proti plutokratizmu in nam ustvarja prepričanje, da se bližamo najhujšim socialnim bojem, iz kojega izide kot zmagovalec socializem kot edino politično prepričanje, ki zamore preprečiti razvoj pogubonosnih kali, ki jih je zasejal v tej vojni plutokratizem. Da je ta socialna klika še velemočna, nam dokazuje potek pariške mirovne konferenco. Wilson sam je predstavitelj tega plutokratizma, ker zagovarja edino interese ameriških podjetij, ki se očitno žele polastiti evropskih tržišč in ameriška delegacija je baš ona, ki hoče ustanovljati povsod proste luke oziroma raje kapitalizma.

Nič boljši niso seveda njihovi krvni bratje Angleži, ki si hočejo vsužniti nebroj narodov in kolonij, da si zagotovijo svoje «surovine» in investirajo svoje kapitale. Kako hitro so spravili iz dnevnega reda «prostost morja» in kako očitno so porezali sklepe mednarodne delavske konference!

Stari Clemenceau ni seveda nič boljši Najboljši dokaz nam nudi zadnje praznovanje 1. majnika v Parizu, ki je je v krvi vdušil.

Tako nam je danes jasno, da niso ti gospodje demokratičnega duha, ampak predstavitelji plutokratizma ententnih držav in kot taki seveda ne morejo zastopati drugega kakor interese velekapitalizma. Njihova delitev in vreditev evropske karte je najboljši dokaz.

Njihov položaj je danes celo lahek, ker po njihovih načelih zadostuje soglasje plutokratov. Kjer pa takih ni, kakor na pr. v Italiji ali Jugoslaviji, se konferenca ne ozira na težnje ampak odločuje samovoljno. Za to so postali danes vsi manjši narodi in nove države neposredno odvisni od pariškega plutokratizma in težko jim bode postaviti se na lastne noge, ako bodo sprejemali od njega darove. Tu velja latinski rek: «Timeo Danaos etsi donaferentes».

Sicer pa upamo in vidimo vže tu pa tam znake, da se novi narodi zavedajo te nevarnosti, kar potrjuje le naše sveto načelo, da sliši ta zemlja vsem otrokom sveta in da so vsi narodi poklicani na skupno delovanje v obči blagor človeštva.

SLOVENCII

Čitajte in podpirajte ta list, ki zagovarja vaše pravice.

Nemška Avstrija v ospredju na pariški konferenci.

Antagonizem med nekdanjimi člani entente stopa danes prav živo pred oči, kedar čitamo s kakim prijateljstvom sprejemajo Francozi v Parizu svoje nekdanje «sovražnike» Avstrijce. Kar pojmiti ni mogoče, zakaj so nekdanj silili Francozi svoje «latinske» brate v boj proti Avstriji. Koncem vsega bi si morali tolmačiti to dejstvo le s tem, da je hotela Francija vezati avstrijsko armado z italijanskimi ofenzivami, da prepreči s tem naval vseh armad centralnih držav na lastno fronto. Torej, sklepajmo dalje logično, vsa naša razdejavanja v doželi, vse žrtve in muke, so doprinešane edino radi lepih oči Francije.

Dasi je navedeni zaključek bolj sofisticirane nego druge vrednosti, se moramo kljub temu čuditi francoski naivnosti, ali bolje po domače rečeno otročjosti, ako misli, da se jej posreči preprečiti zvezo med Nemčijo in Nemško Avstrijo. Ako bi tudi stalo pisano na kaki pogodbi, da se Nemčija popolnoma disinteresira za Avstrijo, bi bilo to gola in prisiljena laž. V avstrijskih Nemcih teče ista kri kakor v rajhovskih. Čustvovanje je tu in tam nemško. Ista zavest moči, ki je dovela avstrijske in rajhovske Nemce do skupnih načrtov in skupne politike, bode ostala tudi naprej.

Škoda, pravimo, je za francoski denar, ki se vporablja za podkupovanje političnih veljakov in glasil. Nemško ljudstvo ni tako nezavedno, da ne bi umelo, zakaj se gre. Ze danes se čujejo energični glasovi proti francoskim mahinacijam na Dunaju in brihtni Francozi bi morali vedeti, da zgodovina ne ostaja na isti točki, kakor je bila leta 1919.

Prisiljen podpiše vsak vse. A računati je na moralno razpoloženje onega, ki mora podpisati. Ako se nahaja namerč v moralnem razsulu, kakor je to slučaj pri Avstriji in Nemčiji, si ne moremo predstavljati, da bi slični podpisi držali. Malo let po vojni se dvignejo iz vseh strani klci, da je treba revidirati vsiljene pogodbe in primaruha, «Zveza narodov» bode imela polne roke dela, da obdrži ravnotežje med razpaljenimi silami.

Radi tega gledamo danes nezaupno na hinavske poklone in posmehe, ki si jih izmenjavajo vbogi državniki v Parizu, in ne verjamemo, da odgovarjajo volji narodov.

Razgled po svetu

Brockdorff podpiše.

Iz Versaillesa se poroča: Neki tajnik, ki se nahaja v ozkem stiku z grofom Brockdorffom, se je izjavil bajè napram neki osebnosti na sledeči način: „Brockdorff je bil pri priložnosti vprašan, je li podpiše mir, na kar je odgovoril: „Vi ste nam uprli koleno v trebuh, stisnili palec na oči ter nas vrgli ob tla. Kako hočete, da ne bi podpisali v takem položaju.“ Tajnik je dostavil, da dokazuje vže okoliščina, da je čakal grof skozi 24 ur na prevod mirovni pogojev, ker ni zaupal francoskemu besedilu, in da je proučeval točko za točko, njegov sklep podpisati.

Protesti in nemiri v Nemčiji.

Iz Švice poročajo: Dočim se brani Haase v svojem govoru na narodno konstituanto sprejeti kakoršenkoli si bodi nalog vlade, je izjavil minister Noske dopisniku „New York Sun“a, da bi razoroženje Nemčije povzročilo nastop anarhije v celi državi. Wilsona je označil kot lažnika in trdil je, da je opetovano pokazal ameriškimi častnikom statistiko armade in da so isti častniki sami priznali, da tvorijo sedanje nemške čete minimalno moč, ki je potrebna za obdržanje miru v notranjosti. Nadaljeval je, da hoče ententa znižati sedanjo nemško armado na tretjino. Označil je kot neizvršljivo zahtevo po mlečni živini in je konečno opomnil, da sličnega miru ne bi podpisala nobena vlada.

Približno 200 tisoč ljudi se je zbralo v cirkusu Busch v Berlinu, med kojimi so se nahajali tudi zastopnik hanške zveze. Na to so uprizorili velikanski spreved po mestu ter se ustavili pod oknom ministerskega predsednika Scheidemanna, ki se je moral pokazati množici in držati nagovor. Obljubil je ljudstvu, da podpiše nemška vlada le tak mir, ki omogoči narodu življenje. Ko je omenil 14 Wilsonovih točk, je zagrmelo „Dol z Wilsonom“ s tako močjo, da ni mogel nadaljevati minister svojega govora.

Ko se je množica zopet pomirila, jej je Scheidemann svetoval hladnost in omenil, da ne bi mogla vlada priti do nikakega sporazuma, ako se bi prepustila taki strasti, kakor jo kaže ljudstvo. Scheidemann je stavil vprašanje, je-li imajo demonstranti zupanje vlado, Demonstranti so glasno zaorili. „Da“. Na to se je veličasten shod sešel pojoč „Deutschland über Alles“.

Agencija „Europa Presse“ pripoveduje, da so vže pripravili neodvisni socialisti listo svojih mož, ki bi imeli prevzeti vlado, a odstopili so od tega svojega namena vsled vtisa, ki ga jim je zapustila velikanska manifestacija ljudske volje, ki je naklonjena sedanji vladi.

„Zveza kmetov“ iz Bromberga jo izdala apel proti razžaljivim mirovnim pogojem, ki jih ie naložila ententa Nemčiji.

Tekom poteka demonstracije, ki so jo organizirali socialisti v Štetimu v znak protesta proti mirovni pogodbi, so se pripetile tudi nasilnosti in plenjenja. Množica se je polastila sodov posušenih rib. Došlo vojaštvo in policija so razpršili demonstrante. Ednajst oseb je bilo težko ranjenih, dve pa lahko.

Po računih saškega finančnega ministerstva, mora plačati Saška eno milijardo in 800 milijonov mark, da zadosti zahtevam mirovne pogodbe, kar presega trikrat sedanjo državno bilanco.

Nemška neodvisna socialistična stranka je napovedala razne shode v Berlinu. Govorili so Hugo Haase in drugi na podlagi dnevnega reda, ki se je glasil: „Zakaj mora podpisati nemški narod mir“. Haase je držal govor, v kojem je zaterjeval, da se mora razdejeti mir kapitalistične diktature in nadomestiti ga s sporazumom narodov. Zaključil je svoj govor z zatrdilom, da v takem položaju ne more sprejeti njegova stranka odgovornosti vlade.

Socialisti večne proglašajo manifest, ki pravi: „Onim, ki nimajo moči, da bi uveljavili svoje pravice, ne preostaja drugega kakor upanje v pravičnost!“

„Vorwärts“ nadaljuje svoje napade proti neodvisnim in njihovemu glasilu ter piše: „Freiheit izjavlja, da bi prišla Nemčija, ako bi sedaj ne hotela podpisati miru, kmalu v tak položaj, da bi ga morala vsekakor podpisati in tedaj se bi notranji položaj še bolj poslabšal. Istodobno se pa brani Haase sprejeti vlado in podpisati mir v imenu svoje stranke. Posluhuje se jako komodne taktike.“

Na to se obrača „Vorwärts“ proti demonstrantom, ki so priredili pod oknom Hotela Adlon, kjer gostujejo zastopniki entente, demonstracije v znak nezadovoljnosti z entento. Časnik jih opominja, da bi znale take demonstracije položaj še poslabšati.

„Deutsche Zeitung“ nadaljuje svoje ostre napade proti sprejemu mirovni pogojev in piše: Med nami so taki, ki mislijo, da nam ne preostaja drugega kakor podpisati in postati anglosaksonska kolonija. Nemški narod, nimaš drugega izhoda; ako se podvržemo anglosaksonskemu jarmu, je za vekomaj ob Nemčijo. Wilson, v kojega smo stavili toliko zaupanja, se je strdil kakor bronast kip, na kojege podlagi se čita v gorečih črkah: „Rabelju Nemčije“.

Tudi „Tägliche Rundschau“ napada Wilsona, češ da se je onečastil z izdajstvom nad Nemčijo. „Ta mož, ki je bil izvoljen predsednikom Zjedinjenih držav le s pritiskom ameriškimi Nemcev, ki so volili na povelje nemškega poslanika, se zdi napačno informiran glede ameriškega naroda.“

„Deutsche Tageszeitung“ piše: „Kakor čitamo polagoma in zopet pričujemo čitati to peklensko delo iz Versaillesa, se nas poloteva sedaj srd, sedaj zaničevanje. To delo je dobro pričeto in... vidi se, da so je ustvarili izkušeni diplomati.“

Brockdorff odpotuje.

Iz Frankobroda se poroča: Versailleski korespondent nemškega časnika „Frankfurter Zeitung“ omenja možnost, da odpotuje v bližnjem času Brockdorff v Berlin. Potovanje da ne znači ne prekinjenja ker bode obsegalo kratko dobo in je pripisovati le potrebi, da se posvetuje načelnik delegacije z vlado.

Avstrijska delegacija v St. Germain-u

Pogajanja z avstrijsko delegacijo v St. Germainu so se otvorila. Dne 16. maja se je vršil vže prvi sestanek med strokovnimi svetovalci, da se prouči finančna sprašanja, ki so nastala iz zalaganja Avstrije z živem. Ta posvetovanja se nadaljujejo kakor v Versailles-u skupno z zastopniki Anglije in Italije, koje države bodo skupno s Francijo prevzele zalaganje živil v Avstriji.

Zakaj ni povabljen tudi ogerska država.

Mirovna pogodba, ki bode uročena avstrijski delegaciji, zadeva edino Avstrijo, kajti položaj na Ogorskem ni še jasen. Res, da se je raznesla vest, da so povabljeni tudi ogerski delegati, a o tem nam razlaga angleški časopis „Daily Mail“ takole: Povabilo je bilo naslovljeno na „avstro-ogersko državo“. Anahronizem tega naslova je padel v oči nekemu nižjemu uradniku, ki je skušal to pomoto odpraviti; a žalibog je bila nedelja in delegati odsotni, morda pri kakih dirkah ali na deželi. Povabilo je torej odšlo v tej čudni obliki in istodobno je bil izdan ukaz, naj se ustavi nadaljno prodiranje rumunskih čet na Budimpešto. A proti temu vkrepu se je pojavilo takoj veliko nasprotstvo in brzojavilo se je na vse strani, da naj se ustavi uročitev povabila Ogorski. A med tem časom je Bela Kun vže zvedel o stvari in dal nabiti po mestnih ulicah vest, da je povabljen tudi oger-

ska sovjetska vlada na mirovno konferenco.

Za sedaj, tako piše „Chicago Tribune“, Ogorska ne odpošlje svojih pooblaščenec v Pariz in jih tudi ne odpošlje, dokler se ne ustanovi v Budimpešti vlada, ki nudi jamstvo stalnosti. Odločba, naj se ustavijo pričeta pogajanja z Ogorsko, je bila nasvetovana, kakor trdi „Chicago Tribune“, vsled vesti, da se pripravlja ogerska rudeča armada napasti Nemško Avstrijo v okolici Oedenburga,

Jadransko vprašanje.

Nedeljski italijanski časopisi so prinesli senzacionalno vest, da je rešeno jadransko vprašanje s tem, da se prisodi mesto Reko Italiji, predmestje Sušak Jugoslaviji in da se pristanišče proglasi kot mednarodno, to je prosto.

Ta vest, ki je bila bajè vlovljena od brezžičnega brzojava na kr. italijanski ladiji Filiberto se pa ne potrjuje. Soglašajo edino vesti, da se je zopet načelo reševanje jadranskega vprašanja, a ker se ni moglo priti do nikakega povoljnega zaključka, je Wilson povabil Jugoslovane in Italijane, da naj rešijo to vprašanje sami med seboj. Prišlo je res do stika med Jugoslovani in italijanskimi delegati, a do konkretnega sporazuma ni prišlo, ker se vsak boji obdolžitve, da je kaj popustil v kvar domovine in raje vali krivdo na konferenco sanio.

„Journal des débats“ iz Pariza nam pripoveduje sledeče: „Orlando in Trumbić sta s pomočjo ameriškega posredovanja razpravljala jugoslovansko-italijansko problemu. Pogovori niso dovedli do nikakega uspeha. Nobena izmed dveh strank, pravi časnik, ne ugovarja načeloma proti internacionalizaciji mesta Reke. Italija se drži trdno londonskega dogovora in je pripravljena le za nekaj popustov v Dalmaciji, koje se bi namreč moralo internacionalirati v vseh onih delih, ki pridejo pod Jugoslavijo. Jugoslovani pa odklanjajo načeloma vsako razpravo na podlagi londonskega dogovora in zahtevajo plebiscit za vsako občino in otok, ki se nahaja v spornem položaju. Italijani nočejo sprejeti tega predloga kakor tudi ne onega, da se bi vse sporno ozemlje postavilo za nekaj let pod nadzorstvo „Zveze narodov“, ki bi odločila pozneje po zaslišanju prebivalstva glede osode teh krajev.“

Parizki dopisnik „Corriere della sera“ smatra, da so pagajanja med Jugoslovani in Italijani vže popolnoma prerusena in se je to vprašanje zopet odstopilo četvorci v konečno odločitev.

Tako se po zaslugi Wilsona suče vsa stvar vedno na isti točki.

Italijanske zahteve v Afriki.

Parizki časnik „Petit Parisien“ poroča, da bode zahtevala Italija na podlagi dogovora z dne 25. aprila 1915 sledeča kolonijalna ozemlja:

1. V Libiji, premogove žile v Shat-u, dežela Hadames in oazo Siarabub. 2. Na obrežju Rudečega morja popolno zvezo kolonije v Eritreji in Somaliji preko francoske kolonije v Žibutu in angleške Somalije. 3. V vzhodni angleški Afriki deželo Žiuba pristanišče Kisimayo in celo dolino reke Žiuba.

„Petit Parisien“ dostavlja: „Ni mogoče, da bi odstopila Francija svojo posest v Žibutu ali celo prerezala svojo železnico, koje zgradba je stala ogromnega denarja; kljubu temu in nikakega dvoma, da se pride do zaključka, ki bode povoljiv za obe stranki.“

Iz teh kratkih vesti zamoremo sklepati, da je stopilo vprašanje razdelitve kolonij v odločilno stanje. V nadomestilo velikanskega plena, ki ste si ga prisvojili Anglija in Francija v Afriki, pomejati torej Italiji le popravo mej v Libiji, Eritreji, v Somaliji in Benadirju. Žibut pa, ki bi kot važno pristanišče zamoglo tvoriti glavno žilo italijanskega kolonijalnega sistema v Afriki, hoče obdržati Francija za se.

Izkrcanje grških čet v Smirni.

Iz Pariza poročajo dne 17. maja: „Zavezniške čete so se izkrcale v Smirni. Grške čete so zasedle glavne točke mesta; angleški in italijanski kontingenti so se razpostavili v okolici mesta. V sidrišču so zasidrane bojne ladije zaveznikov.“

Dan pred zasedanjem mesta je bila obveščena otomanska vlada potom pomorskih oblasti zavezniških čet o nameravani operaciji, ki se izvrši na podlagi okupacijske pravice, ki jo zamorejo zavezniki uveljaviti, kedar se bi pojavil tak položaj, da bi ogrožal njihovo varnost.

Prve uradne vesti so zaterjevale, da ima zasedba mesta le mednarodni značaj in da določa glede nadaljne osode mesta mirovna konferenca.

Ko se je pa čulo, da so izkrcali Grki 14000 mož in da so zasedli Francozi mesta in trdnjave, pri kojih operacijah so sodelovali Italijani le z oddelkom 200 mož, je postalo takoj vsem jasno, da je konferenca na tihem prisodila to mesto Grkom, dasi se je od nekdanj potegovala Italija za isto.

Po atenskih poročilih je izzvala okupacija mesta Smirne velikansko veselje po celnem Grškem. Vprizorili so v znak radosti demon strancije po mestu in prirejali burne ovacije zavezniškim delegatom.

Pogajanja za premirje pri Koroškem.

Iz Celovca se poroča: Pogovori z jugoslovansko delegacijo za določitev mejne črte na koroški fronti in vpostavitve premirja niso dovedli do nikakega uspeha. Jugoslovanska delegacija se je držala svojega stališča, na podlagi kojega zahteva, da se pomakne obmejna črta na ono mesto, kjer je bila pred 29. aprilom.

Nobene odločitve glede jadranske trgoske mornarice.

Komisija za popravo vojnih krivic je imela dne 17. t. m. dve seji. V jutranji seji se je razpravljalo glede nakaza jadranske trgoske mornarice. Kak definitiven sklep ni bil storjen, radi česar se bode moralo to vprašanje zopet predložiti četvorici.

V popoldanski seji se je razpravljalo glede dobave surovin Italiji od strani Amerike. Finančna komisija je pretehtovala v isti seji tudi zadevo glede avstro-ogerskega javnega dolga in denarnega položaja držav, ki se nastale iz stare Avstrije. V finančnih podkomisijah se je razpravljalo glede uprave sedanjih jadranskih pristanišč na podlagi predlogov ministra Crespija zadevajajočih olajšanja za one države, ki nimajo dostopa do morja.

Domače vesti

Slovanske banke v Trstu. Iz Trsta poročajo, da se nameravajo velike slovanske banke odcepiti od centralnih sedežev bank,

ki se nahajajo dandanes onkraj premirne črte v Sloveniji, na Hrvaškem ali na Češkem, in zainteresirati v svoji upravi tudi italijanski kapital. V poštev prihajajo „Jadranska banka“, „Živnostenska banka“ in „Podružnica ljubljanske kreditne banke“.

„Jadranska banka“ je najmočnejša in šteje kakih 30 milijonov kapitala. Preosnova v tej banki se izvrši baje tako, da prevzame predsedstvo Italijan, dočim sestojta upravni svet po pol in pol, iz Slovanov in Italijanov. Slovenske banke v Trstu so namreč mnenja, da lahko na ta način nadaljujejo svoje delovanje, dočim je Nemcem zaukazano, da morajo vse svoje kapitale likvidirati.

To notico posnemamo iz „Resto del Carlino“ z dne 16. maja.

Za vojne poškodovane, sirote in udove v zasedenem ozemlju je naklonila za enkrat italijanska vlada 5 milijonov lir. Ta znesek bode služil v prvi vrsti za predujme na pokojnine, ki se določijo po mirovnem sklepu, dočim se bode plačevalo za sedaj te podpore in predujme na podlagi določil, ki veljajo za italijansko armado. V Trstu se ustanovi posebna komisija, ki bode začela v kratkem poslovati s tem, da bode nakazovala takoj podpore v prilog vojnih poškodovancev, invalidov in sirot.

Šteje se, da mora biti v Julijski Benečiji čez 20000 vojnih pohablencev in invalidov in samo v tržaskem mestu 4000 sirot. Znano je, da je avstrijska vlada te nesrečnike zanemarjala, a še hujše je bilo za nje po 5. novembru 1918, ko je zasedla Italija to ozemlje in jih ni morala smatrati kot svoje podanike. Kljub temu se je skušalo od pomoči bedi teh nesrečnikov z ustanovitvijo raznih odborov in nabiranjem denarja, a prvi veliki korak za trajno odpomoč je bil storjen s sedaj razglašeno naredbo generalnega tajništva.

TEDENSKI KOLEDAR

- 21. Maja Sreda, Valens, Feliks Kant.
- 22. „ Četrtek, Helena, Julija
- 23. „ Petek, Deziderij, Andrej Bob.
- 24. „ Sobota, Maria Dev.
- 25. „ Nedelja, 5. povel, Gregor VII.
- 26. „ Ponedeljek, Filip Neri, Elevterij
- 27. „ Torek, Magdalena Pac.

Upravitelj in urednik: KAROL JUŠIČ.

Tiskarna G. Juch v Gorici.

Zgubljena zlata ura in verižica od ulice Sv. Antona skoz ulice Via Croce, Vetturini, Carducci do travnika. Pošteni najditelj, ki se naj oglasi v uredništvu, dobi nagrado.

Učiteljica podučuje italijansčino-nemščino. Naslov pri uredništvu Goriškega Slovenca.

Dne 25. maia

privedi des elska mladina veselico v prostorih g. R. Vimic s sledečim vspeodom: R. Silvester: „Narobe svet“, Declamacija. P. H. Sattner: „Pogled v nedolžno oko“, ženski zbor. A. Haidrih: „Pod oknom“, Moški zbor. J. Laharnar: „Svarilo“, mešani zbor. Dr. I. Česnik: „Pogodba“. Burka s petjem v dveh dejanjih. A. Tinta: „Te ženske...“ Kuplet. — Po veselici javni ples.

Začetek točno ob 3h popoldne. K obilni udeležbi vljudno vabi „mladina“.

✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻

JAVNI PLES

V nedeljo, dne 25. maja

VSI SLOVENC

- GORENJE CEROVO -

---

kjer se bo vršil velik javni ples

Gorenje Cerovo pri Gorici

✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻

Vsakovrstno MILO

in vsako množino na debelo se prodaja od 3 lir naprej v

Zalogi G. PRIMAS

Gorica, Ulica Teatro 18

ZOBOZDRAVNIK

ROBERT BERKA

GORICA, ULICA DANTE št. 4

Mnogo let asistent pri Dr. PIKL
Zobozdravniški atelje

Posluje od 8. do 12. dopoldne
in od 2. do 6. popoldne

ANTON PERTOT

GORICA — Ulica Municipio 4 — GORICA
Filjalka ulica Teatro 18

: : : : PRODAJALNA : : : :
s papirjem, črtanjem in knjigovezjem

EDINA

velika zaloga razglednic porušene Gorice
okolice in umetniških.

Ima bogato zalogo manufakturnega in modnega blaga, kakor tudi oblek za moške in otroke.

Posebnost so moške obleke lastnega izdelovanja.

Svršniki za moške v angleškem blagu.

Velika izbira moškega blaga angleške produkcije.

Oskar Pascul & Co

v Gorici

via Rastello št. 10

Izdelujejo se tudi obleke na mero po životu.

Vsak dan dohaja zalogi novo blago iz najboljših tovarnen.

Cene so take, da ne more z njimi nihče konkurirati.

Prodaja se na debelo in na drobno.

! BAZAR !

Na Verdijem tekališču
Corso Giuseppe Verdi 13

Se nahaja bogata zaloga galan-
terij, papirja, dišav, toaletnega
mila, steklenin, glinastih posod
in posebno pogata izbira raz-
glednic in časnikov.

Prodaja se vse na drobno
in na debelo.

S cenami ne more nihče
konkurirati.

Leopold Zakraisek

ZOBOZDRAVNIK
ADOLF KOLL

je zopet otvoril svoj atelje na
Korsu Viktor Emanuel št. 11

Bratje CLAIN

BOGATO ZALOŽENO
: Z VSAKOVRSNIM :
: MANUFAKTURNIM :
BLAGOM ZA GOSPE
: : IN GOSPODE : :
PRODAJA SE VSE PO
KONKURENČNI CENI
PRIPOROČA SE ZA
: : OBILEN OBISK : :

: V Vidmu :
Via Paolo Canciani šte. 5
SO OTVORILI TRGOVINO

Borovaz & Colledani

GORICA, Riva Castello št. 4

Zaloga manufakturnega blaga na debelo

ZMERNE CENE

ZADRUGA IZ MILANA

otvorila je s podporo „goriške občine“
v občinski šoli ulica Giacomo Leopardi

:: **RAZSTAVO** ::

raznega pohištva, posteljne in kuhinj-
ske oprave ter vseh drugih potreb-
ščin za obnovljenje stanovanj. Od-
prta ostane za občinstvo in za vpiso-
vanje naročil od 10 zjutraj do 6 pop.

Zelo znižane cene